

NYE GLOBALE MÅL FOR UDVIKLING OG BÆREDYGTIGHED EFTER 2015

POSITIONSPAPIR FRA DE DANSKE CIVILSAMFUNDSORGANISATIONER I FORBINDELSE MED UDARBEJDELSEN AF DE NYE GLOBALE UDVIKLINGS- OG BÆREDYGTIGHEDSMÅL (POST-2015 DAGSORDENEN).

RESUMÉ

Med vedtagelsen af FN's Millennium Deklaration i 2000 forpligtede verdens ledere sig på de mest ambitiøse mål for menneskelig udvikling, som det internationale samfund nogensinde har fremsat. De satte målstregen 15 år senere i 2015, og med få år igen står det klart, at verdenssamfundet er i stand til at skabe ændringer til det bedre i kraft af samarbejde og et fælles fokus i tusinder af forskellige indsatser verden over. Andelen af ekstremt fattige i verden er halveret, langt flere globale borgere har fået adgang til rent vand, og alene det mindsker risikoen for sygdomme.

Men de positive resultater udgør ikke hele historien. Fremskridtene er ikke jævnt fordelt, hvilket ofte skyldes systematisk diskrimination og manglende respekt for de mest basale rettigheder, og næsten 900 millioner mennesker er stadig kronisk underernærede. Uligheden er vokset voldsomt i mange lande, kvinder rammes i langt højere grad end mænd og ofte er det de fattigste kvinder, der oplever størst ulighed. Og værst af alt: klimaændringerne og den hastige ødelæggelse af klodens ressourcer truer med at underminere fremskridtene i både rige og fattige lande.

Hvis vi skal undgå, at fremskridt afløses af dramatiske tilbageskridt i både rige og fattige lande, skal der ske en radikal kursomlægning. Herunder må udviklingen af FN's nye globale udviklingsmål ske i sammenhæng med opfølgningen på bæredygtighedstopmødet Rio+20, hvor det blev besluttet, at verdenssamfundet også skal vedtage en række globale bæredygtighedsmål; Sustainable Development Goals (SDG).

Mål og beslutninger skal pege i en ny retning. Det skal være helt klart, hvordan de nye mål skal realiseres, og hvad de enkelte aktører er ansvarlige for at levere, for at målene kan nås. De nye post-2015 mål skal derfor være bindende på både globalt og nationalt niveau, så der sikres opfølgning i de enkelte lande baseret på deres respektive lokale situation, prioriteter og kapacitet. På denne måde sikres det, at målene reelt forpligter alle verdens lande på den nødvendige omstilling til en mere bæredygtig og socialt retfærdig udvikling.

Det er helt afgørende, at de nye mål for verden efter 2015 fastsættes efter en proces, hvor verdens fattigste lande og mennesker har en afgørende stemme. Derfor skal den præcise udformning ikke foregribes.

Men den danske regering må allerede nu arbejde for fem afgørende grundlæggende principper, som målene bør indeholde:

- 1. De nye mål skal være globale og sammentænke udvikling og bæredygtighed.** Målene skal samle op på de områder, hvor 2015 målene ikke er nået, men de skal samtidig gå videre end det. De skal sætte mål, der adresserer globale problemer, som kræver handling fra alle lande: klimaforandringerne, ressourceforbrug, regulering af det internationale handels- og finanssystem etc. De nye globale mål skal således ikke 'blot' gælde for udviklingslandene men forpligte alle verdens lande.
- 2. De nye mål skal have en menneskerettighedsbaseret tilgang til udvikling** og dermed ændre 2015 målenes delvis upolitiske fokus, der overser strukturelle magtspørgsmål. Målene skal sikre respekt for menneskerettigheder, bekæmpe, diskrimination, herunder kønsdiskrimination, marginalisering og analfabetisme samt sikre fattiges ret til deltagelse i det politiske liv ved bl.a. at sikre retten til uddannelse.
- 3. De nye mål skal forpligte verdens lande – ikke mindst de rige lande - til at sikre sammenhæng (kohærens) mellem de mange politikker, der skaber betingelserne for global udvikling og bæredygtighed.** Siden 2015 målene blev vedtaget, er den indbyrdes afhængighed mellem verdens lande blevet stadig mere åbenlys og det står klart, at bæredygtig udvikling kræver mere end effektiv bistand. Post-2015 rammen må derfor også omfatte målsætninger for, hvordan andre afgørende politikområder som handelspolitik, landbrug og fiskeri, ressourceudvinding og skattepolitik mv. skal bidrage til at realisere de nye mål.
- 4. De nye mål skal vedtages i en langt mere inklusiv proces, hvor civilsamfundet spiller en central rolle i både formulering og implementering af målene.** Målsætningerne om politisk deltagelse skal udmøntes konkret ved at etablere mekanismer, der sikrer involvering af civilsamfundet, således at målene forfølges og at politikerne holdes fast på deres ansvar for målopfølgelsen.
- 5. De nye mål skal indeholde konkrete, forpligtende kilder til finansieringen af udviklings- og bæredygtighedsdagsordenen,** herunder en klar fastholdelse af de rige landes forpligtelse til at give minimum 0,7 % af BNI i 'ren' udviklingsbistand. Derudover skal der sikres ny finansiering, herunder beskatning af finansielle transaktioner, afskaffelse af skattely, stop for transnationale firmaers skatteunddragelse, afskaffelse af ikke bæredygtige subsidier, klimabistand og omlægning til grøn økonomi.

BAGGRUND

FN's Millennium Deklaration fra 2000 udgør en milepæl i forhold til at forpligte verdens nationer på en fælles udviklingsdagsorden. I erklæringen, der blev vedtaget af 189 lande, opstillede verdens ledere målsætninger om, at verden skal gøres til et bedre sted at leve for milliarder af mennesker.

Nu er det blevet besluttet, at der skal opsættes nye globale udviklingsmål fra 2015, der skal kombinere en fortsættelse af de nuværende Millennium Development Goals (MDG) med nye globale bæredygtigheds mål (SDG), der udspringer af Rio+20 topmødet. Dette giver en unik mulighed for at sammentænke fattigdoms-udryddelse, social retfærdighed, lige rettigheder, uddannelse til alle og grøn omstilling. Med andre ord, at skabe forudsætning for en global bæredygtig udvikling for alle og at rette op på manglerne ved de nuværende mål.

I de følgende fem afsnit bliver ovenstående principper uddybet. Positionerne er forsøgt fokuseret på fem overordnede problemstillinger, men der er derudover en lang række specifikke emner og hensyn, som det er vigtigt at prioritere i forbindelse med det videre arbejde frem mod de endelige post-2015 mål. Dette gælder bl.a. retten til sundhed og uddannelse, retten til at holde regeringer og virksomheder ansvarlige for at skabe bæredygtig udvikling samt retten til at bestemme over egen reproduktiv sundhed.

1. De nye mål skal sammentænke udvikling og bæredygtighed – og gælde for alle lande	3
2. De nye mål skal have en menneskerettighedsbaseret tilgang	4
3. De nye mål skal forpligte verdens rige lande til at sikre sammenhæng (kohærens)	6
4. Bedre inddragelse af civilsamfundet	7
5. De nye mål skal indeholde konkrete forpligtende kilder til finansieringen	8

1. DE NYE MÅL SKAL SAMMENTÆNKE UDVIKLING OG BÆREDYGTIGHED – OG GÆLDE FOR ALLE LANDE

De nuværende 2015 mål har ikke i tilstrækkeligt omfang inddraget bæredygtighedsaspektet og balancen mellem de nødvendige sociale, økonomiske og miljømæssige hensyn.

Verden står i dag over for store udfordringer i forhold til at sikre en bæredygtig udvikling, der understøtter og respekterer miljø- og naturressourcegrundlaget på kloden. Den nuværende udvikling nedslider og ødelægger de naturressourcer og -ydelser, vi som mennesker skal leve af og efterlader store dele af verdens befolkning i sult, fattigdom og med usikre levevilkår. Klimaforandringerne vil, hvis de ikke stoppes, underminere den udviklingsmæssige fremgang vi har opnået og skabe endnu større ulighed mellem rige og fattige, end vi ser i dag. Hvis der skal skabes en bæredygtig udvikling for alle, er det derfor afgørende, at både udviklings- og miljøhensyn, herunder de nødvendige begrænsninger i klimaforandringerne, indtænkes i den nye ramme for bæredygtig udvikling.

Men global bæredygtig udvikling kræver, at alle er med. De enkelte landes politikker og forbrug påvirker i dag mange andre lande og menneskers muligheder. De nye globale mål skal således ikke 'blot' gælde for udviklingslandene men for alle lande, og forpligte alle landene til at deres politikker bidrager til at nå tidsbestemte og målbare resultater inden for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling. Det indebærer, at de rige lande har et ansvar for at gå forrest i omstillingen til bæredygtighed socialt, økonomisk, miljømæssigt og samtidig yde støtte til bæredygtig udvikling for fattige lande og befolkningsgrupper.

Det globale udviklingssamarbejde efter 2015 skal tage højde for, at den globale fattigdom i dag og fremover i høj grad vil være forårsaget af et ulige forbrug og adgang til klodens ressourcer mellem rige og fattige. Med et fortsat overforbrug fra de rige landes side samt øget forbrug og forurening fra de store vækstøkonomier, er der ikke de tilstrækkelige miljø- og ressourcemæssige udviklingsmuligheder for de fattigste, hvis de går i de rige landes ubæredygtige fodspor. Derfor må en ny udviklingsramme også inkludere den lige ret for alle verdens indbyggere til et miljømæssigt råderum – både hvad angår resourceforbrug og forurening – inden for planetens bæreevne. Ikke mindst på klimaområdet er det afgørende, at denne rettighedsbaserede tilgang gennemføres. De fattigste rammes hårdest af klimaændringerne, selvom de har bidraget mindst til dem – og samtidig beskærer andre landes forurening deres muligheder for udvikling. En rettighedsbaseret tilgang, med lige ret til resourceforbrug og miljømæssigt råderum for alle inden for planetens bæreevne, er derfor afgørende for den nye post-2015 udviklingsramme.

En sådan rettighedsbaseret tilgang må også kobles til, at overforbrug og forurening fra bestemte lande skal føre til kompensation til andre fattigere og mindre forurenende lande og befolkningsgrupper. Dette er ikke mindst vigtigt på klimaområdet.

Den nye udviklingsramme må også adressere de udfordringer, den globale demografiske udvikling stiller. Disse udfordringer omfatter stor befolkningsvækst i visse regioner, særligt i Afrika, Mellemøsten og Sydøsten, der i høj grad er forårsaget af kvinders manglende adgang til reproduktiv sundhed. Men også dannelsen af store globale middelklasser, der vil sætte den globale udnyttelse af naturressourcer yderligere under pres, må reflekteres i den nye udviklingsramme.

Konkret bør den danske regering arbejde for:

- At udvikling og bæredygtighed sammentænkes i et sæt universelle mål for bæredygtig udvikling for alle verdens lande. Både rige og fattige lande skal være med, men efter princippet om, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste læs. Det vil sige fælles, men forskelligartet ansvar blandt verdens nationer, hvor de rigeste lande går forrest.
- At den nye udviklingsramme inkluderer fokus på de udfordringer, som klimaforandringerne stiller verden over for, samt de løsninger der er nødvendige, herunder reduktioner i udslip, klimatilpasning og ny og additional finansiering.
- At princippet om lige ret til miljø- og klimamæssigt råderum inden for planetens bæreevne for alle verdens beboere inkluderes i den nye post-2015 udviklingsramme. Dette gælder både ift. ressourceforbrug og forurening – herunder udledning af drivhusgasser til atmosfæren. Samtidig betyder denne rettighedsbaserede tilgang, at bl.a. klimafinansiering må ydes som kompensation og derfor som reelt ny og additional ift. udviklingsbistanden.
- At målene afspejler de enkelte landes og befolkningsgruppers ret til at forvalte egne naturressourcer, herunder deres ret til adgang til egne naturressourcer inden for økosystemernes bæreevne.
- At den private sektors (virksomhedernes) forpligtelse til at skabe bæredygtig udvikling bliver sikret både i forhold til miljø/klima, økonomiske og sociale aspekter og i forhold til menneskerettigheder.
- At den nye udviklingsramme adresserer og inkluderer mål for bæredygtig udvikling på vigtige ressourceområder som vand, fiskeri, skove, biodiversitet, energi samt landbrug og fødevarer.
- At der etableres et sæt globale rettigheder for adgang til basale naturressourcer, såsom vand (gennem ratificering og implementering af Den Internationale Vandkonvention), energi og et sundt miljø, samt at retten til fødevarer sikres bl.a. ved at undgå at den globale landbrugsproduktion i uhensigtsmæssig grad tilrettelægges med henblik på energiforsyning, animalsk produktion og luksusvarer.
- At den nye udviklingsramme adresserer de befolkningsdynamikker, verden står over for, herunder befolkningsvækst og væksten i den globale middelklasse. Samt at løsningen på disse spørgsmål tager udgangspunkt i en rettighedsbaseret tilgang, hvor bl.a. sikringen af reproduktiv sundhed og rettigheder for kvinder, samt alle menneskers grundlæggende ret til lige muligheder, er centrale.
- At den nye udviklingsramme inkluderer en indsats for at afskaffe subsidieordninger inden for f.eks. landbrug, fiskeri og fossile brændstoffer, der skader miljøet, klimaet og mulighederne for udvikling for de fattigste.
- At sikre at vigtige eksisterende erklæringer, aftaler og konventioner på bæredygtighedsområdet indgår i den fremtidige udviklingsramme, herunder beslutningerne under Rio+20-processen bl.a. Klimakonventionen og Biodiversitetskonventionen med Aichi-målene, FN's deklARATION om oprindelige folks rettigheder, Stockholm Konventionen, Beijing Platform for Action og International Conference on Population and Development (ICPD). Ligeledes skal der sammentænkes politikker for udvikling og sårbarhed over for klimarelaterede katastrofer med henvisning til Hyogo Framework for Action (2005-15).

2. DE NYE MÅL SKAL HAVE EN MENNESKERETTIGHEDSBASERET TILGANG

Den overordnede post-2015 ramme og de enkelte mål skal sikre respekt for menneskerettighederne, bekæmpe ulighed og diskrimination, sikre fri, meningsfuld deltagelse og inddragelse i beslutningsprocesser, sikre adgang til kvalitetsuddannelse samt fremme stater, internationale organer og andre betydelige aktørers ansvarlighed.

De nuværende 2015 mål udspringer af FN's Millennium Deklaration fra 2000, som har menneskerettighederne centralt placeret. Menneskerettighederne blev imidlertid ikke integreret i de nuværende mål og indikatorer. Bekæmpelse af diskrimination og fokus på de mest udsatte er således stort set fraværende i målene. Samtidig er der ingen henvisning til relevante menneskerettighedsstandarder for de mål, der indeholder serviceydelser som sundhed, uddannelse, etc. Det har medvirket til, at et meget stort antal kvinder og mænd, som lever i fattigdom eller i sårbare situationer, stadig fastholdes i fattigdom. Kvinder rammes i langt højere grad end mænd. Ofte er det de fattigste kvinder, som oplever størst ulighed og krænkelse af rettigheder.

Civile og politiske rettigheder er også fraværende i målene og afspejler dermed ikke Wien Deklarationen fra 1993, der netop understreger, at menneskerettigheder er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og forbundne. Heller ikke problematikken omkring statsvold i repressive samfund samt vold mod kvinder, børn og unge mænd er en del af målene. Det har fjernet fokus fra den afgørende betydning som frihedsrettigheder og retsstatsprincipper har i fattigdomsbekæmpelsen. Vi har således gennem de senere år været vidne til, at fattige og de organisationer, der støtter de fattiges legitime krav, er kommet under pres. I en række lande er der indført lovgivning og administrative regler, der kraftigt begrænser fattiges muligheder for at arbejde for deres rettigheder.

Næsten alle lande i verden har tilsluttet sig FN's menneskerettighedskonventioner. De skal danne en fælles reference for de nye post-2015 mål. Realiseringen af alle rettigheder, både civile/politiske og sociale/økonomiske, er afgørende for en bæredygtig udvikling. Adgangen til rettigheder er central for fattiges muligheder for at holde deres folkevalgte ansvarlige for en bæredygtig udnyttelse og for en retfærdig fordeling af landets ressourcer. Tre ud af fire fattige lever nu i mellemindkomstlande, og staterne må derfor øge deres evne til omfordeling af ressourcer og sikring af rettigheder. Fattige må støttes i deres kamp for deres rettigheder, uanset om de bor i de fattigste lande, i mellemindkomstlande eller i rige lande.

Konkret bør den danske regering arbejde for:

- Respekt for og fremme af FN's menneskerettighedskonventioner, standarder, normer og instrumenter indgår med klare referencer i de nye mål.
- At principperne om ansvarlighed, gennemsigtighed, deltagelse og ikke-diskrimination effektivt integreres i de nye mål, herunder lige adgang uanset køn, alder, etnicitet og religion.
- At uddannelse anerkendes og adresseres som en menneskeret, og at den rolle, uddannelse spiller i forhold til at understøtte andre udviklingsmål, synliggøres og inkorporeres i den nye udviklingsramme.
- Mål for serviceydelser, herunder uddannelse og sundhed, indeholder klare referencer til de relevante menneskerettighedsstandarder.
- At ret til deltagelse, inklusiv adgang til information samt tilgængelige mekanismer og rammer for meningsfuld borger- og civilsamfundsinddragelse, bliver integreret i de nye mål.
- At modvirke NGO-lovgivning, der begrænser muligheden for at arbejde for de fattiges rettigheder. Dette kan blandt andet ske ved at indføre regelmæssige og kontinuerlige konsultationer mellem donorer, regeringer og repræsentanter for civilsamfundet.
- At fremme det internationale samfunds ansvar for at deltagelse, retsstatsprincipper, gennemsigtighed, ansvarlighed og effektive klagemekanismer bliver integreret i de nye mål.
- At stater og det internationale samfund sikrer, at virksomheder, investorer og NGO'er beskytter menneskerettighederne i deres operationer i de lande, hvor de er til stede.
- At sikre mål på områder der har særlig betydning for udsatte, marginaliserede og for beskyttelse i konfliktområder, herunder vold mod kvinder, børn og unge. Derudover skal der sikres beskyttelse af befolkningsgrupper i situationer uden konflikt, hvor vold og tortur udgør en særlig risiko (fængsler, politistationer og slumområder).
- At der bliver udarbejdet kvalitative og kvantitative indikatorer og opdeltede demografiske data som grundlag for en effektiv monitorering af opfyldelse af rettigheder for bl.a. udsatte og marginaliserede.
- At nationale mål, indikatorer og opfølgning udvikles i samråd og dialog med parlamenter, civilsamfundsorganisationer og andre centrale aktører

3. DE NYE MÅL SKAL FORPLIGTE VERDENS RIGE LANDE TIL AT SIKRE SAMMENHÆNG (KOHÆRENS)

De nye mål skal forpligte verdens rige lande til at sikre sammenhæng (kohærens) mellem de mange politikker, der skaber rammebetingelserne for global udvikling og bæredygtighed. Siden 2015 målene blev vedtaget, er den indbyrdes afhængighed mellem verdens lande blevet stadig mere åbenlys. Det er derfor mere end nogensinde før nødvendigt, at verdens ledere holdes ansvarlige for, at der er sammenhæng på tværs af udviklingspolitik, handelspolitik, landbrugs- og fiskeripolitik og internationale vedtægter for investeringer, ressourceudvinding og skattepolitik.

Princippet om politikkohærens er allerede nedfældet i EU's Lissabon-traktat (artikel 208) og i den nye danske lov for udviklingssamarbejde, men der findes fortsat ingen effektive mekanismer, der sikrer, at forpligtelserne følges op med handling. Den nye post-2015 ramme er en unik mulighed for at vedtage klare mål for, hvordan kohærensprincippet omsættes til praksis med udgangspunkt i det internationale system.

Konkret vil det kræve, at post-2015 rammen også omfatter målsætninger for, hvordan de nye mål skal realiseres og dermed adresserer strukturelle årsagssammenhænge mellem regionale og nationale politikker samt de globale rammebetingelser for udvikling og bæredygtighed. Som anbefalet af FN's "System Task Team on the post-2015" bør dette ske ved, at der opstilles en række delmål inden for udvalgte politikområder, der tjener som "katalysatorer" ("enablers") for at nå rammens overordnede endemål som f.eks. udryddelse af fattigdom.

Eksempler på sådanne katalysatorer kunne omhandle kapitalflugt, handelsbarrierer, landbrugsstøtte, prisudsving på råvarer, fiskekvoter i internationale farvande og forvaltningen af fornybare naturressourcer på nationalt og regionalt plan etc. De konkrete delmål vil naturligvis afhænge af, hvilke overordnede endemål der besluttet, men den generelle tilgang bør fastslås allerede nu, så det bliver en grundsten i udarbejdelsen af rammen. På nuværende tidspunkt er det allerede muligt at udpege en række politikområder og tilhørende delmål, som alle kan monitoreres ved hjælp af internationalt anerkendte data- og målemetoder (jf. forslag nedenfor).

Konkret bør den danske regering arbejde for:

- At princippet om sammenhæng for udvikling og bæredygtighed fastslås som en bindende grundforudsætning i implementering i de nye globale mål efter 2015.
- At der skal indskrives en standard for institutionelle mekanismer som sikrer, at kohærensprincippet indgår i nationale og regionale beslutningsprocedurer (fx OECD's building blocks for Policy Coherence for Development, EU's retningslinjer for konsekvensanalyser etc.).
- At der skal indarbejdes indikatorer for en række afgørende katalysatorer i den nye ramme, såsom:
 - Kapitalflugt (kan måles på globalt, regionalt og nationalt plan).
 - Skattely (Kan defineres).
 - Landbrugsstøtte (kan måles i OECD's PSE indeks og indgår allerede i det nuværende MDG8).
 - Handelsbarrierer (kan måles i WTO/G20 regi; Global Value Chains (GVCs)).
 - Prisudsving på essentielle fødevarer- og råvarer (måles af FAO price index og price volatility index).
 - Naturressourceforbrug (kan måles i planetary boundaries, ILUC, Sustainable Governance Indicators (SGI) mv.).
 - Adgang til land (kan måles i lande, der har underskrevet og implementeret FN's standard på området).
 - Korruption (kan måles via Corruption Index).
 - Befolkningsdynamikker (kan måles via indikatorer fra ICPD, PoA).
 - Adgang til livsvigtig medicin samt sundhedspersonale.
 - Adgang til kvalitetsuddannelse for alle.

4. BEDRE INDDRAGELSE AF CIVILSAMFUNDET

I forbindelse med de nuværende 2015 mål er fattige befolkningsgrupper, lande samt det globale civilsamfund ikke i tilstrækkeligt omfang blevet inddraget i formuleringsprocessen såvel som i monitorering af deres implementering. De oprindelige mål blev udarbejdet af en arbejdsgruppe i FN uden den store konsultation, hverken på regerings- eller civilsamfunds-niveau i de rige eller fattige lande.

Samtidig er den globale ulighed vokset. Globalt er skellet mellem de rigeste og fattigste lande vokset og inden for de enkelte lande, har den kraftige økonomiske vækst, man har oplevet i nogle udviklingslande, ofte ført til, at fattige befolkningsgrupper er blevet yderligere marginaliseret, at uligheden i samfundene er vokset betragteligt, og at der har været ret begrænset "trickle-down"-effekt i form af forbedrede beskæftigelsesmuligheder og forbedrede sociale services.

De kommende mål skal adressere de globale og nationale udfordringer samt sikre demokratisk ejerskab i de forskellige lande. Det er derfor vigtigt, at de formuleres i en mere inklusiv proces hvor fattiges og marginaliseredes interesser tilgodeses. Der bør også sikres rammer og mekanismer for, at befolkninger og civilsamfund kan holde deres politiske ledere ansvarlige for, at målene bliver integreret i nationale planer og implementeret. Dette indebærer ikke blot støtte til civilsamfundsorganisationer, men også at det internationale samfund globalt støtter op om demokratiseringsprocesser i de enkelte lande. I denne sammenhæng er en særlig udfordring de såkaldte skrøbelige stater, der kan virke destabiliserende, også udover deres egne landegrænser.

Da fattige og marginaliserede netop ofte er fattige, fordi de ikke har en samlet stemme og ikke kan sætte nogen magt bag deres krav, er det vigtigt at inkludere dem aktivt i beslutninger, der vedrører deres liv.

En række internationale initiativer er blevet taget for at sikre, at en fattigdomsudryddende global dagsorden får høj prioritet i post-2015 arbejdet. Det drejer sig om initiativer som Beyond 2015 kampagnen, GCAP (Global Campaign against Poverty), CIVICUS, INGO grupperingen, den nye samlede BetterAid/Open Forum international Platform (CPDE) og The International Forum of National Platforms of Development NGOs (IFP/FIP). Det er dog vigtigt at sikre, at det ikke kun er på internationalt niveau, at civilsamfundet høres. En styrkelse af de lokale og nationale civilsamfund og deres inddragelse bør ses som et mål i sig selv og som en sikring af, at målene når fattige befolkningsgrupper.

Det er essentielt, at civilsamfundet og disses initiativer bakkes op, at man sikrer dem mulighed for at arbejde samt viser villighed til at gå i dialog med dem, og at man tager deres forslag alvorligt. Det er således afgørende, at der bliver tale om en reel konsultation og ikke blot om en legitimerende øvelse, der gennemføres for at man bagefter kan sige, at alle er blevet hørt.

For at undgå at øvelsen ender som en sådan legitimerende eksercits, er det vigtigt, at det ikke kun er i formuleringen, men også i implementeringen af de kommende målsætninger, at befolkning og civilsamfundsorganisationer involveres. Dette bør blandt andet gøres ved at inddrage repræsentanter fra civilsamfundet i arbejdsgrupper og fora, der arbejder med planlægning, monitorering og evaluering af de nye mål. Dette vil fremme et reelt ejerskab til den nye ramme og dermed også at den kommer fattige og mere sårbare befolkningsgrupper til gode.

Konkret bør den danske regering arbejde for:

- At den danske regerings position bliver formuleret i en åben og transparent proces i dialog med civilsamfundet, både i Danmark og i vores samarbejdslande - og at det samme sker i EU og andre lande.
- At man sikrer og støtter, at civilsamfundet bliver inddraget både på lokalt, nationalt og internationalt plan for at sikre legitimitet og demokratisk ejerskab.
- At civilsamfunds-dagsordenen bringes videre og styrkes i relevante fora herunder i FN og EU.
- At det sikres, at civilsamfund får en væsentlig rolle i implementeringen og monitoreringen af de endelige post-2015 mål, inklusiv i udviklingen af de relevante nationale love, politikker og planer.
- At den internationale udviklingsbistand fortsat fremmer demokrati og folkeligt engagement i udviklingslandene og i det internationale system gennem støtte til civilsamfundene, hvis styrke bør ses som et mål i sig selv.
- At det anerkendes, at uddannelse er en forudsætning for, at mennesker kan fungere som demokratiske medborgere, der kan medvirke til at sikre god regeringsførelse og bæredygtighed.

5. DE NYE MÅL SKAL INDEHOLDE KONKRETE FORPLIGTENDE KILDER TIL FINANSIERINGEN

Bistand til de fattige lande spiller ikke en nær så betydelig rolle i forhold til andre kapitalstrømme som tidligere. Derfor er det afgørende at få lavet fælles globalt forpligtende aftaler om finansiering af udvikling, der dækker alle potentielle finansieringskilder samtidig med, at der sikres kohærens i andre politikker, der potentielt kan modvirke finansiering af udvikling.

Den danske regering kan med fordel tage udgangspunkt i og styrke FN-sporet "Financing for Development", der blev startet i forlængelse af 2015 målene. Formålet er at sikre finansieringen til at nå de øvrige målsætninger, der bliver etableret efter 2015.

Konkret bør den danske regering arbejde for:

- **Bistand:** At alle rige lande lever op til deres forpligtelser om at yde mindst 0,7% af BNI, og at Danmark selv bestræber sig på at komme tilbage til at yde 1% af BNI til udviklingsbistand fokuseret på fattigdomsbekæmpelse. Derudover skal de rige lande yde ny og additional klimabistand.
- **Mobilisering af nationale ressourcer:** At der på internationalt plan, begyndende med EU, bliver gennemført regulering, der kan hjælpe til at stoppe kapitalflugten fra ulandene og muliggøre en national beskatning til finansiering af udvikling. Centrale tiltag er øget gennemsigtighed i selskabers regnskaber og gennemsigtighed i skattely og udveksling af skatteinformationer på tværs af lande. Udviklingslande skal samtidig have konkret bistand til at styrke politikker, lovgivning og administration med henblik på at sikre en stærkere opkrævning af skatter, særligt fra udvinding af naturressourcer, og til at styrke dem i at kræve gennemsigtighed i større projekter for udvinding af landenes naturressourcer.
- **Innovativ finansiering:** At udvikle mekanismer til at finansiere en multilateral indsats for fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling. Konkret, begyndende på europæisk niveau, etablering af en skat på internationale finansielle transaktioner, men også andre regulerende og ressourcemobiliserende skatter som skat på flytrafik, bunker-olie, road-pricing, etc.
- **Gæld:** At der etableres en uafhængig og fair procedure for behandling af gæld og etablering af et bindende sæt regler for ansvarlig långivning. Danmark bør specifikt starte med at afskrive gammel, illegitim gæld uden at belaste det danske bistandsbudget.
- **Handel:** At der udvikles et globalt handelsregime, hvor særligt de fattigste og mest skrøbelige lande får en præferentiel status, der øger deres muligheder for udvikling af en produktiv sektor, der kan finansiere en bæredygtig udvikling. Kohærens for udvikling i dansk og europæisk handelspolitik er et vigtigt udgangspunkt.
- **Udenlandske direkte investeringer:** At udenlandske investeringer i udviklingslandene kun støttes i det omfang, at investeringerne fremmer en bæredygtig og fattigdomsreducerende udvikling.
- **Grøn og bæredygtig økonomi:** At der i alle lande – både i rige og i fattige – etableres en grøn og bæredygtig økonomi, der gennem de rigtige politikker og rammebetingelser, for både den offentlige og private sektor, fremmer en global bæredygtig udvikling.